

Holstein: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil vist indrømme mig, at jeg søgte ikke noget Paaskud til at tage Stilling imod Loven om Understøttelse til arbejdsløse. Det ærede Medlem vil vist indrømme, at jeg ikke een, men mange Gange i denne Sal i den Tid, jeg har været Folketingsmand, under Behandlingen af saadanne Lovforslag, har taget en Stilling, der var ganske selvstændig, og som gik i Tilslutning til Socialdemokraternes Ønskemaal. Naar jeg i denne Sag ikke gør det, er det, fordi jeg mener, at dette Lovforslag for det første rummer et stort Principspørgsmaal, som deler Tinget og Vælgerne politisk, og dernæst staar i nøjeste Forbindelse med det Lovforslag, som lige er blevet stemt ned, det Lovforslag, hvis Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse var gjort til et Kabinetsspørgsmaal. Det var et Lovforslag om Beskæftigelse og Arbejde, og dette er et Forslag om Understøttelse til dem, der ikke har Arbejde. (*Statsministeren* [Stauning]: Altsaa noget helt andet!). I nøje Forbindelse! Hvis der var gennemført en Lov, der skaffede Arbejde, var der maaske ikke Grund til at gaa til en Lov af den Karakter og det Omfang, som her er Tale om.

Det kunde derimod tænkes, at et andet Mindretal havde været i Stand til at gennemføre en Lov, der skaffede Beskæftigelse. Det er slet ikke forsøgt. Den højtærede Regering har ikke villet tillade, at det blev forsøgt. Det er jo meget muligt, at det kunde være sket, det ved den højtærede Regering intet som helst om. Men den har sagt: Vi sidder paa Ministerbænken, og vi skal udnytte vor Stilling til det yderste i vor Interesse. Det har Regeringen gjort. Men det legitimerer aldeles ikke, at den yderligere benytter Lejligheden til at gennemføre en Lov, som har en ganske ensidig politisk Karakter.

Kragh: Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sigtede til, naar han advarede Tinget imod at gøre sig mere latterligt ved denne Forhandling, end det i Forvejen er. Hvis det ærede Medlem derved mener, at Tinget har gjort sig latterligt ved den Begivenhed, der fandt Sted i Lørdags, vil jeg sige til det ærede Medlem, at saa forveksler han vistnok dette Ting med sit eget Parti, og det skulde han være forsigtig med.

Den højtærede Socialminister siger, at man maa kræve fuld Klarhed over Tingets Stilling til de Lovforslag, der i det hele taget er forelagt her til Behandling, og ved

anden Behandling udtalte den højtærede Minister, at man maatte jo færdigbehandle de Forslag, der foreligger. Jeg synes dog, at det opruller et Perspektiv for Udnyttelsen af et opløst Tings Arbejdskraft, som vistnok aldeles ikke var tænkt mulig i en svunden Tid, og hvorved den højtærede Regering optræder paa en Maade, som ganske sikkert alle, der ønsker at værne parlamentarisk Skik herhjemme, maa haabe ikke skal bidrage til at skabe Præcedens.

Den højtærede Statsminister siger, at de faa Gange, Tinget har været opløst under lignende Omstændigheder, er man gaaet frem ganske paa samme Maade; man har fortsat Forhandlingen om politiske Spørgsmaal, uden at der var nogen som helst tvingende Grund dertil. Er den højtærede Statsminister ikke saa venlig at oplyse Tinget om, hvad det er for Tilfælde, han sigter til. Mig er ingen saadanne bekendt. (*Statsministeren* [Stauning]: Det er Deres Fejl. Læs Rigsdagstidenden!). Men naar den højtærede Minister saa hævder, at det er en Selvfølge, at de Sager, der har været til Behandling, og i hvilke der er afgivet Betænkning, færdigbehandles, nuvel, saa kan man maaske deri søge et Forsvar, om end et efter min Opfattelse i allerhøjeste Grad ufyldstgørende, for Kravet om denne Sags Færdigbehandling her i Tinget, men man kan i hvert Tilfælde ikke deri finde noget Forsvar for en Fortsættelse af den Metode, man her søger at fremtvinge.

Lundberg: Forskellige ærede Medlemmer har søgt at give det Udseende af, at det Forslag, her behandles, er et Forslag, som Regeringen i sidste Øjeblik, og efter at man alt har besluttet sig til at opløse Folketinget, har kastet paa Tingets Bord for at skabe sig et Valgrundlag, og det ærede Medlem Hr. Holstein, der jo altid taler i denne Sal, som om han havde de to Trediedele af Medlemmerne bag sig, baade ved den Maade, han svinger sig op paa, og ved sine Talers Længde, sagde, at Regeringen har benyttet Lejligheden til nu at give os dette Forslag til Behandling. Det er jo ganske og aldeles urigtigt. Det Forslag, her er til Behandling, er to Maaneder gammelt i dette høje Ting; der har været Tid nok til at behandle det. (*Christmas Møller:* Det er ikke to Maaneder gammelt). Saa siger vi knap to Maaneder. (*Christmas Møller:* Vi siger een!). Nej, slet ikke, men det har ikke noget med Realiteten at gøre, et Par Dage fra eller til. Det, der er Realiteten i denne Sag, er, at det har ikke det fjerneste at gøre med, at Forslaget om Støtte til Er-